

Uchwała Nr 13 /2017
Prezydium Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie
z dnia 28 czerwca 2017 r.

w sprawie przyjęcia Stanowiska Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie w sprawie przyszłości biopaliw produkowanych z surowców rolnych po 2020 roku w kontekście projektu dyrektywy UE w sprawie promowania stosowania energii odnawialnej (tzw. RED II)

Na podstawie §5 pkt 7 Zarządzenia Nr 11 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie powołania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie oraz § 4 pkt 5 Regulaminu funkcjonowania Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie, uchwala się co następuje:

§ 1.

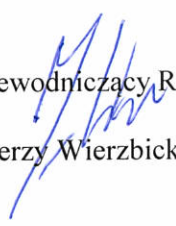
Prezydium Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie zatwierdza Stanowisko w sprawie przyszłości biopaliw produkowanych z surowców rolnych po 2020 roku w kontekście projektu dyrektywy UE w sprawie promowania stosowania energii odnawialnej (tzw. RED II), stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zatwierdzone stanowisko staje się stanowiskiem Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.


Przewodniczący Rady

Jerzy Wierzbicki

Stanowisko
Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie
z dnia 28 czerwca 2017 r.
w sprawie przyszłości biopaliw produkowanych z surowców rolnych po 2020 roku
w kontekście projektu dyrektywy UE w sprawie promowania stosowania energii
odnawialnej (tzw. RED II)

Podstawową funkcją rolnictwa jest produkcja żywności, tym bardziej podkreślenia wymaga pozytywny wpływ biopaliw na krajowe bezpieczeństwo żywnościowe, zarówno w kontekście stabilizacji opłacalności uprawy zbóż i roślin oleistych, jak również generowanej podaży wysokobiałkowych komponentów paszowych stanowiących realną alternatywę dla importu genetycznie modyfikowanej śruty sojowej. Polska jest jednym z największych producentów rzepaku w Unii Europejskiej, którego uprawa w ostatniej dekadzie rozwinęła się z poziomu ok. 1 mln ton do ponad 3 mln ton rocznie przede wszystkim ze względu na popyt na olej zgłaszany przez przemysł biopaliw. Wytwarzanie w kraju biodiesla na potrzeby realizacji Narodowych Celów Wskaźnikowych stało się motorem napędowym opłacalności produkcji tej rośliny, która odgrywa niezwykle ważną rolę w płodozmianie stanowiąc niemal jedyną obecnie realną ekonomicznie alternatywę dla uprawy zbóż. W przypadku tych ostatnich produkcja bioetanolu w Polsce efektywnie zagospodarowuje rokrocznie niemal 700 tys. ton ziarna i istotnie przyczynia się w szczególności do stabilizacji cen kukurydzy, której ponad 450 tys. ton trafia dzięki temu do branży spirytusowej. Sektor ten stanowi ważną gałąź zagospodarowania alkoholu etylowego produkowanego w lokalnie funkcjonujących gorzelniach rolniczych, które pozyskują surowce rolne z najbliższego swego otoczenia skupując i przerabiając często zboża najniższej jakości. Szacuje się, że ok. 150 tys. gospodarstw rolnych dostarcza swoje płody na potrzeby wytwórcze biopaliw, ale ich wpływ na opłacalność produkcji zbóż i rzepaku ma znacznie szerszy zasięg i dotyczy niemal każdego producenta rolnego. Ponadto zakłady olejarskie oraz fabryki biopaliw generują łącznie kilka tysięcy bezpośrednich miejsc prac będąc niejednokrotnie największym pracodawcą dla okolicznych mieszkańców obszarów wiejskich.

Rzepak nie jest jedynie rośliną oleistą, ale również stanowi niezwykle cenne źródło białka paszowego w postaci śruty i makuchu, których produkcja w Polsce dzięki biopaliwom mogła się rozwinąć do poziomu ponad 1,5 mln ton rocznie. Przerób zbóż na bioetanol generuje z kolei dodatkowo podaż ok. 150 tys. ton wysokiej jakości komponentu paszowego w postaci podestylacyjnego suszu zbożowego (DDGS). Dążąc zatem do dalszej dywersyfikacji dostaw pasz białkowych na źródła lokalne nie możemy pomijać wpływu branży biopaliw na tę kwestię.

O ile obecna sytuacja branży w Polsce wydaje się być w miarę stabilna, projektem nowej dyrektywy biopaliwowej Komisja Europejska dąży do zniweczenia dotychczasowych osiągnięć i wygaszenia europejskiej produkcji biopaliw produkowanych z surowców rolnych. W myśl przedstawionej propozycji legislacyjnej 10% cel dla energii odnawialnej w transporcie na 2020 rok, który zostanie zrealizowany w zdecydowanej większości biopaliwami z surowców rolnych, ma zostać zastąpiony już w 2021 roku jedynie 1,5% celem dla tzw. paliw niskoemisyjnych, w ramach których nie zdefiniowano biopaliw z surowców rolnych, nawet jeśli zapewniają one bardzo wysoki wskaźnik redukcji emisji gazów cieplarnianych. W tej sytuacji przyszłość branży stoi pod ogromnym znakiem zapytania, co stawia w niezwykle trudnej sytuacji również rolnictwo europejskie, a w szczególności w takich krajach jak Polska.

W związku z powyższym, mając na względzie bardzo realne ryzyko zapaści konieczne jest wprowadzenie istotnych zmian w projekcie dyrektywy REDII w odniesieniu do sektora transportu, dlatego Rada Dialogu Społecznego w Rolnictwie wzywa Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do twardej obrony rynku biopaliw produkowanych z surowców rolnych i postulowania na forum Rządu RP oraz instytucji unijnych:

- ustanowienia wiążącego celu dla energii odnawialnej w transporcie zapewniającego płynną kontynuację dotychczasowej ścieżki rozwoju tego rynku po 2020 roku;
- uwzględnienia roli i udziału zrównoważonych, efektywnych pod względem redukcji emisji gazów cieplarnianych biopaliw produkowanych z surowców rolnych w miksie energetycznym paliw odnawialnych dla transportu po 2020 roku, co pozwoli na efektywną realizację celu wiążącego, o którym mowa powyżej – w tym celu istnieje głęboka potrzeba:
- utrzymania do 2030 roku ustanowionego w 2015 roku zmianą dyrektywy RED jednolitego poziomu limitu dla biopaliw konwencjonalnych na poziomie 7%.
- umożliwienia stosowania biopaliw konwencjonalnych powyżej 7% limitu w przypadku, gdy zapewniają one wysoki, co najmniej 60% poziom redukcji emisji gazów cieplarnianych w stosunku do swojego kopalnego odpowiednika.

Przewodniczący
Rady Dialogu Społecznego w Rolnictwie
Jerzy Wierzbicki